

Žalobca ďalej tvrdí, že napadnuté rozhodnutie je protiprávne, pretože predstavuje pokus agentúry o zneužitie právomoci, ktorú má podľa článku 11 ods. 1 písm. b) a článku 25 nariadenia (ES) č. 1901/2006 aby dosiahla cieľ, ktorý sa nenachádza v uvedených ustanoveniach, t. j. povinnosť navrhnuť výskumný pediatrický plán pre indikácie, na ktoré sa žiadosť o uvádzanie na trh v Spoločenstve nevzťahuje.

- (¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 z 31. marca 2004, ktorým sa stanovujú postupy spoločenstva pri povoľovaní liekov na humánne použitie a na veterinárne použitie a pri vykonávaní dozoru nad týmito liekmi a ktorým sa zriaďuje Európska agentúra pre lieky (Ú. v. EÚ L 136, s. 1; Mím. vyd. 13/034, s. 229).
- (²) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1901/2006 z 12. decembra 2006 o liekoch na pediatrické použitie, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (EHS) č. 1768/92, smernica 2001/20/ES, smernica 2001/83/ES a nariadenie (ES) č. 726/2004 (Ú. v. EÚ L 378, s. 1).

Žaloba podaná 11. februára 2009 – Schemaventotto/ Komisia

(Vec T-58/09)

(2009/C 82/59)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Schemaventotto SpA (Miláno, Taliansko) (v zastúpení: M. Siragusa, G. Scassellati Sforzolini, G. C. Rizza, M. Piergiovanni, advocati)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobkyne

- zrušiť rozhodnutie(a) obsiahnuté v liste z 13. augusta 2008, spis č. K(2008) 4494, zaslanom Komisárom Kroesom v mene Európskej Komisie talianskym orgánom, týkajúce sa konaní podľa článku 21 nariadenia o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (vec COMP/M.4388 – Abertis/Autostrade), a
- zaviazat Komisiu na náhradu trov konania, ktoré vznikli žalobkyni v tomto konaní.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Táto žaloba sa podáva proti rozhodnutiu obsiahnutému v liste Komisára Kroesa z 13. augusta 2008, ktorým žalovaná podľa žalobkyne oznámila talianskym orgánom svoj zámer nepokra-

čovať vo veci COMP/M.4388 Abertis/Autostrade podľa článku 21 nariadenia Rady (ES) č. 139/2004 z 20. januára 2004 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi („Nariadenie“). Komisia v podstate schválila normatívne opatrenia týkajúce sa schválenia postupov „prevodu“ diaľničných koncesíí (smernica ministerstva z roku 2007 a dekrét z roku 2008). Vo vyššie uvedenom liste si však žalovaná vyhradzuje možnosť zaujať stanovisko k zlučiteľnosti talianskej právnej úpravy upravujúcej povoľovacie konanie týkajúce sa prevodu diaľničných koncesíí s pravidlami vnútorného trhu platnými v tejto oblasti.

Na podporu svojich návrhov žalobkyňa uvádza, že došlo k porušeniu článku 21 nariadenia o fúziách na základe týchto dôvodov:

- Komisia za žiadnych okolností nemôže odkazovať na relevantnú právnu úpravu, ktorá vstúpila do platnosti po 31. januári 2007, teda dátume predbežného hodnotenia. Keďže voľná úvaha Komisie v konaní podľa článku 21 ods. 4 Nariadenia je úzko viazaná na kontext posúdenia konkrétnej koncentrácie s významom na úrovni Spoločenstva, s ktorou súvisia predmetné vnútroštátne opatrenia, následné normatívne zmeny nemôžu mať žiaden vplyv na predchádzajúci postup talianskych orgánov, ktorý viedol účastníkov koncentrácie k upusteniu od transakcie v decembri 2006, tri mesiace po jej povolení podľa článku 6 ods. 1 písm. b) Nariadenia.
- Žalobkyňa namieta proti zneužitiu/nesprávne uplatneniu právomoci Komisiou z dôvodu zvolenia nesprávneho právneho základu pre obsah konkrétneho rozhodnutia „nenamietať proti“ sporným talianskym opatreniam. V tejto súvislosti uvádza, že Komisia tým, že rozhodla, že zmeny právnej úpravy uskutočnené medzičasom zaručia, že jej obavy vyjadrené v predbežnom hodnotení z 31. januára 2007 v budúcnosti už nevzniknú, prijala podľa článku 21 Nariadenia taký druh rozhodnutia, ktorý podľa tohto ustanovenia nemožno prijať. Komisia teda v skutočnosti použila svoju právomoc podľa článku 21 na vyhlásenie všeobecných opatrení prijatých členským štátom za zlučiteľné s právom Spoločenstva, bez akéhokoľvek ohľadu na konkrétnu koncentráciu, ktorú Taliansko zamýšľalo zablokovať prijatím predmetného vnútroštátneho opatrenia.

- Tým, že sa Komisia domnievala, že talianska právna úprava sa po svojej zmene stala zlučiteľnou s právom Spoločenstva, opomenula zohľadniť zostávajúcu neistotu v talianskom právnom systéme spôsobenú dotknutými vnútroštátnymi opatreniami, ktoré určite nepomohli vytvoriť vhodné prostredie pre akúkoľvek budúcu koncentráciu týkajúcu sa talianskeho trhu diaľničných koncesíí. Navyše právna úprava prijatá talianskou administratívou v rokoch 2007 a 2008 musí byť v každom prípade vyhlásená za nezlučiteľnú s článkom 21 v tom zmysle, že tento článok ukladá širšie povinnosti pre „prevod“ diaľničnej koncesie, ako sú povinnosti, ktorým by dotknuté osoby boli inak vystavené.